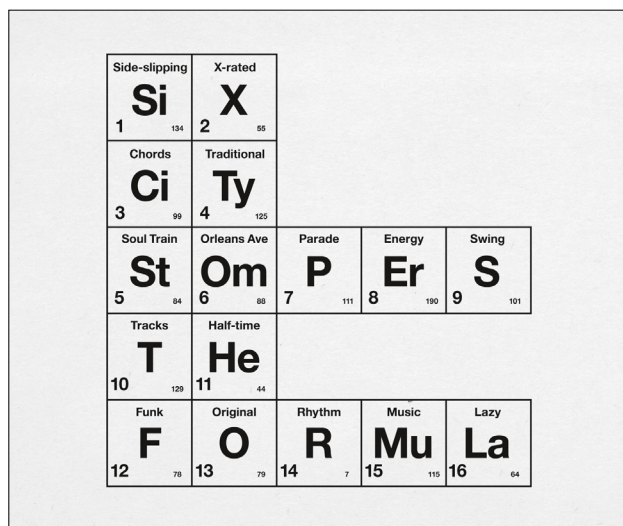

SIX CITY STOMPERS THE FORMULA

Stunt Records
STUCD 12172
Distribution DC'Norden

Der er ikke noget som kun én ting.

Jeg har venner, som er taget til Himalayas bjerge, har klippet deres hår af, omfavnet Shiva på den dér helt vildt inderlige måde. De tænker kun på det. Intet andet. Andre er sunket ned i madlavningens forunderlige og til tider farlige verden. Smager på alt. En dør, en gammel cykel, en svamp som er dødsens giftig, en frø og en gren med torne. Og de vil koge det hele og lave skum af det og sylte det og alt muligt. De kan ikke andet end noget med mad.

Selvfølgelig kan jeg li' dem. De er mine venner. Men jeg kan ikke li' dem ligeså meget, som jeg kan li' Six City Stompers. De ved nemlig noget, som de andre venner ikke ved. At livet ikke kun er én ting. At alting ikke kun er lilla. Eller grøn. De ved at livet er tusinde ting og er ikke bange for nogen af dem.

De mødes en masse gange om ugen på lofter, i hjørner, i en container og ude hos én, som slet ikke er med bandet, men som har et hus. Og de har tasker med. Rygsække, Aldi-plastik poser, flyttekasser fra 8 x 41 og én har en meget, meget fin lædertaske. Dem tommer de så hver gang ned på gulvet. På et tæppe. I en kæmpe bunke, der fylder helt vildt meget. Og så tager de deres instrumenter frem og hopper ned i bunken. Nogle gange larmer det ret meget. Andre gange kan man ikke høre så meget som en nordamerikansk indianer. Nogle gange er det så smukt, at væggene græder med og stolene og sofaen og bordene smelter. Andre gange er det tight, hurtigt, hurtigt, funky, velspillet ud over alle grænser, nyskabende, old school jazzet og så alligevel super friskt og nyt. Det er alt muligt, men vigtigst af alt: det er altid skide interessant, og det er altid skidegodt.

Six City Stompers nye album er 12 numre, som hver rummer et særpræg og kan stå alene herfra til omme på den anden side af jorden. Man kan svømme helt og aldeles hen i det velspillede piano i "Struttin with Some Barbeque", vågne lidt op i den næsten klassisk kompositorisk udfordrende, men aldrig kedelige "Banjoette", hvor banjo, guitar og horn skaber en symbiose, man ikke vidste kunne eksistere eller falde døsigt omkuld i en divan, beruset af opiumsdråber og alt for meget champagne med en 17 årig (og dermed lovlig) flirt - og bare kysse hende trætt til "Penthouse Serenade", hvor den sloppy og meget, meget smukke saxofon sørger for det sidste prik og et eller andet bogstav. "San Antonio" har den hektiske tristesse fra Rio de Janeiro. Der sker hele tiden noget, og det hele vibrerer, og du bliver nødt til bare at gå med. Og når man nu alligevel er oppe og køre, så tager "Cream" dig videre med ud og ind i en

gammel skramlekasse, som godt nok kun kan køre 75 km i timen, men til gengæld kan køre ind i ting og tage blaffere med op og være så cool, at ingen kan være mere cool end det. Ned på jorden igen - med den slow og fine jazzbossa "The Melting Pot", som blander 3 passionsfrugter med 120 gram indlevelse, en knivspids smoothness og et flyvekys til det diskrete herrekor i baggrunden. Hov, for pokker. Hvad er det for en fugl? Det er "Song for Benjamin". En spadseretur et sted du slet ikke kender, men wauw hvor er her fedt. "Pretinha" får dit hjem til at leve. Alting flytter rundt på sig selv. Soveværelset vil være i køkkenet, og stuen vil bo sammen med entréen. Derudaf og meget skarpt. Og så er der lige pludselig én der synger. "Something that you do". Yes, mand. Bakket op af én af Six City Stompers store forcer - deres helt vildt fede hornsektion. De flipper videre i "Sweet Georgia Brown", hvor guitaren igen blander så næsten cremet lækkert, at man slikker sig om munden. Hvis "Cornet Chop Suey" er den gamle lyseblå bus, som kører af de gamle, humpende veje, hen over dig og alting i et adstadigt og rart tempo, så er "Fidgety Feet" øjeblikket, hvor den helt vildt lækre mælkemands-assistent stiger ind i bussen og du bliver blød i dine knæ og fniser og tisser lidt i buskerne (hvilket ikke gør noget).

Lad være med at prøve at forstå Six City Stompers. Bare sæt deres nye album på, dans eller sæt dig omvendt på en stol. Måske vil du spørge: - hvad fanden er det de har, det lyder jo skide godt. Og svaret er simpelt: -seks musikere som hver spiller vildt og fedt, en tilgang til traditionen, som er så frisk, at den ikke kan fanges på nogen fiskekang, en sound sammen, som andre vil give arme og ben for, men vigtigst af alt: - en smuk forståelse af, at livet ikke kun er én ting.

Værsegod.

- Morten Lindberg/Master Fatman November 2012

Six City Stompers spreder glæde og begejstring på deres mange spillejobs landet over, og så har bandet en vidunderlig evne til at nedbryde aldersmæssige barrierer med et repertoire, der er en herlig blanding af egne numre, trad, swing og gyldne evergreens. Bassisten Hugo Rasmussen har i et anfald af kådhed kaldt Six City Stompers "det bedste band i Danmark". Men han står ikke alene, Svend Asmussen spørger om hvor man "ellers skal lede efter et så sublimt spil, kreativitet, variation og humor end hos Six City Stompers? Snak om sextet swing - de har genopfundet det!".

*Cream / Struttin' With Some Barbeque / The Meltingpot / Fidgety Feet / Penthouse Serenade / Cornet Chop Suey / Song For Benjamin
Sweet Georgia Brown / Pretinha / Santo Antonio / Something That You Do / Banjonette (Regin Fuhlendorf)*

**Mads Mathias (as, voc), Peter Marott (tp), Peter Rosendal (Flugaphone, p, melodika, hammer spinet),
Regin Fuhlendorf (g, banjo), Kasper Tagel (b), Morten Ærø (d, perc) + Nappion - rap/mouthbeat på 'Cream' # 1.
Indspillet og mikset af Thomas Vang i The Village og mastereret af Jake Burns, Nashville.**

Six City Stompers - The Formula - STUCD 12172 - Stunt Records

STUNT RECORDS

Sundance Music ApS Gothersgade 107 1123 Copenhagen K Denmark
T: +45 3333 8720 www.sundance.dk sundance@sundance.dk